

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Posl. br. Psp-60/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Puli-Pola po sucu toga suda Danieli Subotić Biondić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice KLJAIĆ TANJE iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 95399811588, koju zastupa punomoćnik Ivan Orović, odvjetnik iz Pule, protiv tuženika MARGARETE STIPANČIĆ iz Pule, Trg kralja Tomislava 10, OIB 77222370707, i KLJAIĆ MARKA iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 54929099236, koje zastupa punomoćnik Nikola Delić, odvjetnik iz Pule, radi smetanja posjeda, nakon glavne rasprave zaključene dana 14. travnja 2026. godine u prisutnosti tužiteljice i njezinog punomoćnika Ivana Orovića, odvjetnika iz Pule, drugotuženika i punomoćnika prvo i drugotuženika Nikole Delića, odvjetnika iz Pule, te rješenja objavljenog dana 27. svibnja 2026. godine

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da su prvotužena Margareta Stipančić iz Pule, Trg kralja Tomislava 10, OIB 77222370707 i drugotuženik Kljaić Marko iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 54929099236, smetali tužiteljicu Kljaić Tanju iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 95399811588, u posljednjem mirnom suposjedu stana na drugom katu - potkrovlju sagrađenog na nekretnini označenoj kao kč. br. 5016/10, k.o. Pula, na adresi Pula, Marianijeva 6, na način da je prvotužena Margareta Stipančić iz Pule, Trg kralja Tomislava 10, OIB 77222370707, ulaskom u stan oduzela tužiteljici Kljaić Tanji iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 95399811588, suposjed istog te na način da su promijenili ulazna vrata navedenog stana, te se nalaže tuženicama Margareti Stipančić iz Pule, Trg kralja Tomislava 10, OIB 77222370707, i Kljaić Marku iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 54929099236, da uspostave ranije posjedovno stanje kakvo je bilo u času smetanja na način da predaju tužiteljici Kljaić Tanji iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 95399811588, sve primjerke ključeva novih vrata i vrata suposjed stana, slobodan od osoba i stvari, te im se zabranjuje takvo ili slično smetanje suposjeda tužiteljice ubuduće, sve u roku od 15 dana.

II Radi osiguranja nenovčane tražbine tužiteljice zaštite suposjeda stana na drugom katu – potkrovlju sagrađenog na nekretnini označenoj kao k.č.br. 5016/10 k.o. Pula na adresi Pula, Marianieva 6, nalaže se tuženicama da tužiteljici u roku od 8 dana predaju jedan primjerak ključeva stana na drugom katu-potkrovlju sagrađenog na nekretnini označenoj kao kč. br. 5016/10, k.o. Pula, na adresi Pula, Marianijeva 6.

III Ako tuženici ne ispune obvezu navedenu u tč. I ovog rješenja, sud im zaprečjuje novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 EUR-a svakom.

IV Ako tuženici nakon proteka roka iz toč. II ovog rješenja ne postupe po nalogu navedenim u tč. I istog, sud će na prijedlog tužiteljice izreći novčanu kaznu kojom je zaprijetio.

V Ova privremena mjera ostaje na snazi do isteka roka od 15 dana od pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka.

VI Nalaže se tuženicama Margareti Stipančić iz Pule, Trg kralja Tomislava 10, OIB 77222370707, i Kljaić Marku iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 54929099236, da tužiteljici Kljaić Tanji iz Pule, Marianijeva ulica 6, OIB 95399811588, solidarno naknade parnični trošak u iznosu od 678,08 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koja na taj iznos teku od dana 27. svibnja 2026. pa sve do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VII Odbijaju se tuženici sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je posljednji mirni posjednik stana na drugom katu-potkrovlju sagrađenog na nekretnini označenoj kao kč. br. 5016/10, k.o. Pula, na adresi Pula, Marianijeva 6. U zemljišnim knjigama za navedenu nekretninu da su prikazane dvije etaže (stan u prizemlju E-1 i stan na prvom katu E-2) dok navedeni stan da još nije prikazan kao treća etaža (E-3) iako je izrađen elaborat posebnih dijelova nekretnine gdje se navedeni novosagrađeni stan prikazuje kao nova, treća etaža (E-3), a koji stan da su sagradili i uredili tužiteljica i njen trenutni suprug (sin tuženice). Između tužiteljice i drugotuženika-sina prvotužene da se vode pred naslovnim sudom postupci za razvod braka i postupak radi utvrđenja ništetnosti ugovora o darovanju i utvrđenja i diobe bračne stečevine (P Ob-298/2025 i P Ob-343/2025). Kako je već rečeno, tužiteljica da je posljednji mirni posjednik navedenog stana budući prvotužena živi na drugoj adresi, a njen sin-drugotuženik, suprug tužiteljice da je također na drugoj adresi jer ima izrečenu mjeru zabrane približavanja tužiteljici od 19.09.2025. godine od strane prekršajnog odjela Općinskog suda u Puli. Drugotuženik da je u više navrata stavljao lanac na vrata navedenog stana, ali da je tužiteljica putem instituta samopomoći vratila posjed stana. Međutim, dana 30.10.2025. godine prvotužena da je ušla u navedeni stan, a sljedeći dan 31.10.2025. godine da su tuženici promijenili ulazna vrata na stanu, a o čemu da je tužiteljica obavijestila policiju, čime da je tužiteljici u potpunosti oduzet posjed predmetnog stana. Kako navedeni stan nije prikazan kao stan u zemljišnim knjigama tužiteljica da će nakon identifikacije nekretnine i izrade nalaza i mišljenja vještaka mjerničke struke precizirati tužbeni zahtjev kako bi isti bio podoban za izvršenje. Kako tuženici ne žele vratiti tužiteljici oduzeti posjed stana tu tužiteljica da predlaže da sud donese rješenje kako je pobliže opisano u izreci.

Nadalje se navodi da je tužiteljica već više puta putem instituta samopomoći skidala lance s ulaza u predmetni stan na drugom katu-potkrovlju, a kako se više ne želi izlagati stresu ni činjenici da svaki put policija mora dolaziti na adresu na kojoj su i maloljetna djeca te uzimajući o obzir činjenicu da se protiv drugotuženika vodi prekršajni postupak, tužiteljica želi sudsku zaštitu svog posljednjeg mirnog posjeda. Također, iako nije predmet ovog postupka, tužiteljici je i oduzet posjed zajedničke

garaže uz zgradu te također stavljen lanac. Sukladno odredbi čl. 442. Zakona o parničnom postupku te odredaba Ovršnog zakona (čl. 346. Ovršnog zakona propisano je kako se radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Odredbe članka 344. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju se i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina). Podnošenjem predmetne tužbe tužiteljica je učinila vjerojatnom postojanje svoje tražbine, a predajom tužiteljici jednog primjerka ključeva novih vrata predmetnog stana tuženicama neće nastati nikakva šteta budući prvotužena ionako stanuje na drugoj adresi, a drugotuženik-njen sin je ionako mjesecima također na drugoj adresi jer ima zabranu približavanja tužiteljici. Također, tužiteljica se kao majka dvoje maloljetne djece više ne želi izlagati stalnom naporu živjeti u neizvjesnosti kada će opet morati skidati lance s vrata stana i zvati policiju budući ne želi nikakvu daljnju eskalaciju u međusobnim odnosima i želi izbjeći bilo kakvo nasilje, te slijedom navedenog predlaže da sud, radi osiguranja nenovčane tražbine tužiteljice zaštite posjeda stana na drugom katu-potkrovlju sagrađenog na nekretnini označenoj kao kč. br. 5016/10, k.o. Pula, na adresi Pula, Marianijeva 6, odredi privremenu mjeru i naloži tuženicama da tužiteljici u roku od 8 dana predaju jedan primjerak ključeva stana na drugom katu-potkrovlju sagrađenog na nekretnini označenoj kao kč. br. 5016/10, k.o. Pula, na adresi Pula, Marianijeva 6.

2. Prvotužena i drugotuženik u odgovoru na tužbu navode da tužbu u cijelosti smatraju neosnovanom. Navode da je netočna i neistinita informacija da je tužiteljica bila posljednji mirni posjednik stana na 2. katu u potkrovlju na predmetnoj nekretnini. Tužiteljica ne da nije bila posljednji mirni posjednik stana na 2. katu u potkrovlju već nikada da nije ni bila u posjedu tog stana. Vrlo da je bitno naglasiti na početku da je predmetna nekretnina (odnosi se na stan na 1. katu od 92,25 m² i stan na 2. katu u potkrovlju od 72,20 m²) isključivo vlasništvo i vlastita imovina prvotužene Margarete Stipančić. Ista da je vlasnik cijele nekretnine s time da je prvotužena kupila u 1. mjesecu 2017. i upisala vlasništvo kroz zemljišne knjige na stanu na 1. katu, dok je na nju preneseno izvan knjižno vlasništvo na stanu na 2. katu u potkrovlju, a koji stan i korištenje imovine da je bilo riješeno još između prijašnjih vlasnika kroz međuvlasnički ugovor od 6.12.2016. Kako je vidljivo iz predmeta koji se vode pred ovim sudom, a na koje da se je tužiteljica pozvala (P Ob-298/2025 i P Ob-343/2025), tužiteljica i drugotuženik da su prekinuli životnu zajednicu u 3. mjesecu 2025. Kako je došlo do prestanka životne zajednice u 3. mjesecu 2025., početno da su se tužiteljica i drugotuženik sporazumjeli da će zbog brige o djeci (i isključivo zbog toga), tužiteljica živjeti u stanu na 1. katu, a da će drugotuženik živjeti u stanu na 2. katu u potkrovlju i koristiti garažu te da je taj dogovor funkcionirao nekoliko mjeseci. Tako da su se dogovorili jer tužiteljica da ima radno vrijeme u kojem jedan tjedan radi ujutro, a drugi cijeli tjedan popodne, a djeca da su mala, tako da se odrasla osoba brinuti o njima i paziti ih, pa da je to bilo najpraktičnije. Tužiteljica u tom vremenskom razdoblju da nije ulazila u stan na 2. katu, da nije imala nikakve svoje stvari u tom stanu već da su isključivo zajednička mlt. djeca dolazila viđati i boraviti s drugotuženikom. Tužiteljica da je također lažno i neosnovano prijavila prvotuženika dana 19. 9. 2025. i isti dan da je Prekršajni sud u Puli donio privremenu mjeru bez saslušanja prvotuženika, a koja privremena mjera potom da je ukinuta odlukom Visokog prekršajnog suda krajem 11. mjeseca 2025. Kako je drugotuženik legalist i poštuje odluke suda, isti da je morao

napustiti posjed stana na 2. katu u potkrovlju, ali u taj stan da je potom uselila prvotužena, a tu činjenicu da su i formalizirali sklapanjem ugovora o darovanju. Drugotuženik da je dobro znao da je to oduvijek bila imovina prvotužene jer je ista u cijelosti kupila predmetne nekretnine u 1. mjesecu 2017. g. i dala je znatna sredstva za adaptaciju i opremanje pa je spremno i potpisao predmetni ugovor. Prvotužena da je odmah preuzela posjed stana i od tada pa nadalje samostalno da koristi i boravi u stanu, a što da se očigledno ne sviđa tužiteljici koja je pokrenula predmetni postupak. Tužiteljica da vješto izbjegava spomenuti i jasno naznačiti u tužbi da ona isključivo živi i koristi (i to bez ikakve pravne osnove i suprotno željama tuženika jer da su tužiteljicu tuženici više puta pozivali da im preda posjed stana na 1. katu, ali ona da to ignorira) stan na 1. katu i da tuženici nisu do današnjeg dana poduzeli nikakve pravne radnje da ona napusti isti. Netočan da je navod da je stan na 2. katu u potkrovlju sagrađen već su tuženici kada su priskrbili određena novčana sredstva (drugotuženik je podignuo stambeni kredit, a prvotužena je dobila sredstva od nasljedstva) postepeno od 2020. g. pa do 2025. g. uređivali i adaptirali stan na 2. katu u potkrovlju. Tako da su nakon prestanka bračne zajednice u 3. mjesecu 2025. obavljeni završni radovi opremanja (ostali su samo manji građevinski radovi u vidu završetka stepenica i postavljanja klupčica) stana na 2. katu u potkrovlju kako bi bio osposobljen za stanovanje, a što da je i učinjeno nakon prestanka te bračne i životne zajednica stranaka. Tako da je drugotuženik jedini boravio i živio u stanu na 2. katu od 3. mjeseca 2025., a od 29. 9. 2025. posjed i stanovanje da je preuzela prvotužena. Kao završni radovi opremanja da su bili postavljanje novih ulaznih vrata i tu činjenicu da je tužiteljica iskoristila da pokrene predmetni postupak i netočno predoči da joj je time oduzet njezin posjed i da je do tada koristila stan na 2. katu u potkrovlju. Netočna da je i činjenica da je tužiteljica obavijestila policiju već je prvotužena pozvala policiju jer je tužiteljica htjela ometati bravara u obavljanju njegovog posla pa čak da ga je i napala. Prvotužena da je samo htjela zamijeniti i postaviti nova i bolja vrata, a time da nije ni na koji način ometala tužiteljicu jer da ista nije nikada imala posjed stana na 2. katu u potkrovlju. Tužiteljica da nikada nije bila u posjedu stana na 2. katu u potkrovlju pa da joj tuženici to isto nisu mogli oduzeti. Tužiteljica da želi samo ometati i provocirati tuženike, a sve kako bi ishodila čim veću svotu novaca u postupku diobe bračne stečevine. Slijedom navedenog neosnovana da je tužba kojom se traži utvrđivanje smetanja posjeda pa tuženici predlažu da sud nakon provedenog dokaznog postupka donese odluku kojom se odbija tužbeni zahtjev tužiteljice te obveže istu da naknadi parnični trošak tuženicima sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja pa do isplate.

U odnosu na tužbeni zahtjev odnosno traženje tužiteljice da se donese rješenje o privremenoj mjeri kojom se prvo i drugotuženiku nalaže da predaju 1 primjerak ključeva za stan na 2. katu u potkrovlju, a u suprotnom im se zapriječuje znatnom novčanom kaznom od po 3.890,00 eura svakome, prvo i drugotuženik istu smatraju u cijelosti neosnovanom. Naime, kao što je prethodno navedeno, tužiteljica nikada nije bila u posjedu pa čak ni u suposjedu stana na 2. katu u potkrovlju. Taj stan su isključivo koristili prvo drugotuženik pa od kraja mjeseca rujna 2025. prvotužena, a tužiteljica istome nije imala pristup, isti nije koristila niti u njemu imala bilo kakve osobne predmete ili stvari. Netočni su i navodi da je ista više puta skidala lance s ulaza u stan na 2. katu u potkrovlju (moguće je da je ista nakon što je bravar zamijenio vrata i postavio nova vrata sa poda skupila i uzela sebi prijašnji lokot i bravu). Netočni su i navodi u svezi garaže jer ni tu garažu tužiteljica nije koristila, nije imala nikada ključ iste niti se nalaze u njoj bilo kakve stvari tužiteljice. Navedena mjera opreza (koja je donesena bez sudjelovanja drugotuženika, a koja je nakon njegove žalbe ukinuta i koja mjera opreza više ne postoji) je ukinuta, a tom mjerom opreza tužiteljica je samo sebi otežala situaciju jer nije mogla više povjeravati djecu više od polovice vremena u

svakom mjesecu drugotuženiku na čuvanje. Ne egzistiraju zakonske pretpostavke za određivanje privremene mjere jer tužiteljica nije dokazala postojanje opasnosti za svoje ostvarivanje tražbine. Naime, nesporno se radi o imovini prvotužene (oba stana je ona kupila vlastitim sredstvima 2017. g., a u ta dva stana su potom tuženici ulagali i adaptirali ih, a tužiteljica nije uložila nijedan euro), a još bitnije je da tužiteljica koristi neometano stan na 1. katu. Ne može tužiteljica istovremeno živjeti i koristiti 2 stana u istoj zgradi, a što je još najbolje, obitelj tužiteljice u Fažani ima u vlasništvu ukupno 7 stanova pa bi bez problema i poteškoća tužiteljica imala gdje boraviti i živjeti. Također tužiteljica nije dokazala da joj prijeti bilo kakva nenadoknativa šteta (ima gdje boraviti i to u stanu od 92 m², a mogla bi birati koji će od 7 stanova svoje obitelji koristiti), a nikakvo nasilje nikada nije bilo između stranaka pa je i navedena tvrdnja neistinita. Za razliku od tužiteljice, drugotuženik nema nikakvu drugu nekretninu u svom vlasništvu u kojoj bi mogao boraviti (može se jedino zamijeniti sa prvotuženicom pa da on boravi u drugom njezinom stanu) i uvijek je planirao živjeti u predmetnoj nekretnini. Slijedom navedenog neosnovan je zahtjev za određivanjem privremene mjere pa tuženici predlažu da sud nakon provedenog dokaznog postupka donese rješenje kojim se odbija tužbeni zahtjev tužiteljice i naloži istoj da tuženicima naknadi parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u zemljišno knjižni izvadak (list 6-8), sudsku odluku posl. br. Pp-1863/25 od 19.09.2025. (list 9-12), zemljišno knjižni izvadak (list 27-28), pregled prometa po računu (list 32-38), preslike sms komunikacije (list 39-45), fotografije (list 46-54), proveden je dokaz saslušanjem tužiteljice i tuženika (list 59-65), svjedoka Mande Cvitić, Suzane Tubić (list 69-73), proveden je uviđaj na licu mjesta, saslušana je svjedokinja Klaudija Považanj te je izvršen uvid u svu ostalu dokumentaciju priležeću spisu.

4. Na temelju tako provedenih dokaza sud tužbeni zahtjev nalazi **osnovanim**.

5. Tužiteljica Tanja Kljaić u svom iskazu navodi da je sa drugotuženikom bila u bračnoj zajednici do 3. mjeseca 2025. i do tada da su živjeli zajedno u kući koja je predmet ovog spora. I tada da je postojao stan na prvom katu i na drugom katu a njihova namjera da je bila čak da sve to objedine tako da su koristili oba stana. Kada je došlo do prestanka njihove bračne zajednice da su se odučili ne živjeti zajedno tako da je tužiteljica sa djecom ostala u stanu na drugom katu a drugotuženik da je, kada je boravio u toj kući, znao prespavati u stanu na prvom katu. Međutim, on da je već tada rijetko boravio u stanu, pretpostavlja da je više boravio kod svoje partnerice ili kod svoje majke. Kada bi drugotuženik dolazio da je znao doći do njih na drugi kat a i on i tužiteljica da su imali ključeve od oba stana. Na drugom katu da je živjela sa djecom, možda 2 mjeseca i onda da su se preselili na donji kat, odnosno na prvi kat a tuženik da i dalje više nije boravio u kući nego što je boravio i od tada od kad su mi prešli na donji kat on da bi, kada bi dolazio, boravio na drugom katu ali da je to bilo rijetko. Osim toga, između nje i tuženika da su se nastavile nesuglasice zbog čega da su uslijedile određene prijave policiji tako da je on od 9. mjeseca 2025. imao i zabranu prilaska tužiteljici, mora reći da je to koristio kao izgovor da ne viđa djecu i od tada da on nije dolazio u tu kuću zbog zabrane. Ta zabrana da je trajala negdje do 11. mjeseca 2025. ali niti od tada da on nije boravio u kući, niti danas boravi već bi samo povremeno došao i tada da bi koristio taj stan na drugom katu. Navodi da je od vremena od kad je prešla živjeti u stanu na prvom katu, koristila i ovaj stan na drugom katu i čitavo vrijeme imala ključ od tog stana, naime u tom stanu na drugom katu da su bile sobe od djece gdje su ona imale svoje igračke tako da su se prije svega one znale igrati gore a onda

je na terasi imala nekakvo cvijeće koje je održavala, konkretno smokvu. Jednom prilikom, a to je bilo u 10. mjesecu 2025. kad je htjela ući u stan na drugom katu nije mogla ući jer da je bio lokot. Nije vidjela tko ga je postavio ali da se obratila prvotuženoj na što da joj je ona rekla da tužiteljica nema pravo koristiti i gornji i donji stan. O tome da je obavijestila i policija međutim obzirom da nije bilo nikakve reakcije ona da je sama maknula taj lokot kako bi mogla ući u stan na drugom katu. Pri tome napominje da nije koristila taj stan na drugom katu da ne bi ni primijetila da je lokot gore. Nekoliko dana nakon toga opet da je bio postavljen lokot na vratima tog stana na drugom katu i ona da je ponovno poslala poruku prvotuženoj na što da joj je prvotužena rekla ukoliko skine lokot da će ga ona ponovno staviti i da će ona zvati policiju. Tužiteljica da je opet skinula sama taj lokot i nakon toga da je vidjela da je tužena došla sa nekim majstorom da se skidaju vrata na stanu drugom katu i da se stavljaju nova vrata. Sjeća se da joj je toga dana dijete bilo bolesno, imalo jaku upalu uha tako da je morala kod doktora i nije se imala vremena baviti sa time, međutim kad se vratila da su bila postavljena nova vrata sa novom bravom a ona da više nije imala ključ. To da je bilo 31.10.2025. Supruga da nije mogla kontaktirati jer da je on imao zabranu prilaska, a prvotužena da je čitavo vrijeme bila tamo dok je majstor mijenjao vrata. Na upit suda navodi da joj nije ponudila niti dala ključ. I dan danas da su određene njene stvari ostale u tom stanu. Od bitnih stvari koje su joj ostale u tom stanu da je u pravilu dječji krevet koji ima ladičar i stol za pisanje, kao da su istome ostale dječje igračke. Ona da je tuženika obavijestila da joj treba taj stol i krevet ali kad najavi da bi njen tata to prenio onda da dolazi do negodovanja i ne uspije to odraditi, a ona da ključ i dalje nema od tog stana. Ne može se sjetiti kada je posljednji put drugotuženik bio u stanu na drugom katu prije nego su promijenjena vrata jer da je on od 3. mjeseca 2025. stalno negdje. Što se tiče prvotužene ona da je isto dolazila u taj stan u tom periodu konačno kad su promijenjena vrata. U ovom stanu na drugom katu tuženik da boravi samo kad viđa djecu dok je ona na poslu. Pored toga, on da vrlo rijetko dolazi, samo kad mu nešto treba, dakle on stalno da ne boravi u tom stanu niti tko drugi boravi u tom stanu. Stan da je prazan i zaključan. Na upit navodi da ona i dalje ima ključ od stare brave spornih vrata a nitko da ju nije tražio da ih vrati. Osim toga da je stavljen lokot i na garažu a od strane prvotužene da joj je rečeno da joj je zabranjeno dolaziti u dvorište. Na upit navodi da stan u kojem živi da ima površinu oko 90 m², djeca da imaju i vrt za igranje i da ne zna tko je upisan kao vlasnik predmetne kuće. Na daljnji upit navodi da nakon što je prekinuta bračna zajednica ona i tuženik da se nisu izričito dogovorili tko će što koristiti koji od stanova. Dok je ona boravila u gornjem stanu on da bi koristio donji stan, međutim kad bi ona bila na poslu da je znao koristiti i stan u kojem je ona živjela, dakle da to nije bilo potpuno dogovoreno. U prizemlju predmetne zgrade da živi još jedna susjeda imenom Klaudija. Stan na prvom katu da je opremljen a da je bio opremljen i stan na drugom katu dovoljno za življenje, da su nedostajale neke sitnice. Stan na gornjem katu da nije imao kuhinju, gore da su trebale biti sobe, kao što je rekla da su htjeli objediniti taj prostor. Sada da je gore kuhinja jer da ju je tuženik postavio. Tu kuhinju da je tuženik postavio nakon 3. mjeseca 2025. a prije zamjene brave. Ona da nije ulazila u sukob s majstorom koji je mijenjao vrata. Ona da mu je doduše rekla da ga nije zvala i da ona živi u stanu pa da je shvatila zapravo da ga je zapravo tužena zvala. Tada da nije zvala policiju i da nije policija dolazila zbog toga. Drugotuženik da je imao i ključ stana na prvom katu koji joj nikada da nije dao. Ne zna što je s njegovim ključem, da li ga ima ili ga je izgubio jer da zna često gubiti ključeve. Ona da je u svakom slučaju mijenjala bravu stana na prvom katu. Tuženik da je znao od proljeća s djecom boraviti na donjem katu, da je znao prati svoju odjeću ali sve to dok je ona bila na poslu. Ona da je pred Božić postavila kameru u stan na donjem katu jer je otišla na put s djecom i bila u strahu da joj se ne oduzme posjed od tog donjeg stana. To da

je jedina kamera za koju zna da postoji na predmetnoj nekretnini. Koliko ona zna, osim postavljanje kuhinje da nisu rađeni drugi radovi na drugom katu od proljeća 2025. Samo postavljanje kuhinje da je kratko trajalo jer da su instalacije za kuhinju već imali postavljene. Ona da je više puta pisala tuženiku da joj preda stvari koje su ostale u tom stanu na drugom katu. Marko da još uvijek ima neke stvari na prvom katu, ja da mu nije izbacivala stvari osim što da joj je rekao da mu ih iznese na stepenište. Na upit navodi da su računi na oba stana objedinjeni i da ih ona plaća, tuženik da ne sudjeluje u tome iako da mu ja naglasila da bi trebao. Stara vrata na predmetnom stanu koja su skinuta da bila tamo prije toga sigurno godinu dana. Pojašnjava da to nisu ulazna vrata u smislu ulaznih vrata u zgradu nego unutarnja vrata koja su se zaključavala. Na upit navodi da joj je tuženik samo u početku, negdje u 3. mjesecu dao 300,00 eura a potom još 200,00 eura, ali od kad je počeo plaćati alimentaciju više da ju niti pitao što joj treba, te je tvrdio da iako nije bio tamo po ljeti pa da ne treba ni plaćati. U 9. mjesecu da joj je počeo plaćati alimentaciju i od tada on smatra da ne treba plaćati režije.

6. Prvotuženica Margareta Stipančić u svom iskazu navodi da je slušala iskaz tužiteljice i da može reći da ima dosta neistina u iskazivanju pa da bi prije svega krenula od prestanka bračne zajednice. Naime da je točno da je njihova bračna zajednica trajala do 3. mjeseca 2025. a ovo što je tužiteljica iskazivala da su i jedni i drugi koristili stan i gore i dolje da je trajalo isključivo za vrijeme trajanja bračne zajednice dok da je po prestanku iste postignut dogovor tko će što koristiti, odnosno da tužiteljica sa djecom ostane u donjem stanu a da se tuženik preseli u gornji stan koji tada doista nije bio niti uvjetan za življenje jer da je dosta toga bilo nedovršeno. Tako da je točno da nije bilo kuhinje, da se moglo prespavati ali jedino da je bilo dovršeno kupatilo ali bez postavljenih vrata. Isto tako pojašnjava da su vrata na ulazu u taj stan na katu bila takva da su imala bravu i ključ koji ona da ne bi nazvala sigurnosnim ključem kao što su ključevi na ulaznim vratima u zgradu već da se radilo o tipskim ključu koji otvara tu vrsta vrata koja su postavljena u nekom stanu ili kući, dakle da se radilo o običnim pregradnim vratima i takvoj vrsti ključa. Osim toga i kada su bila zaključena ta vrata da su se mogla malo jačim guranjem otvoriti. Upravo zbog takvih uvjeta tuženik da je u tom stanu od prestanka bračne zajednice boravio onoliko koliko je mogao. Na taj način da se funkcioniralo sve dok tuženiku nisu izrečene mjere približavanja a to da je bilo u 09. mjesecu 2025. i tada da mu je predložila da mu ustupi svoj komforan stan koji je udaljen svega 500 metara od predmetne zgrade kako bi se nesmetano mogao tamo vidati sa djecom, spremati im obroke a ona da se preselila u ovaj stan na katu. Dakle da nije istina da nije dolazila u taj stan nego da je i boravila u njemu, tamo da je spavala, organizirala izvođenje radova, postavljanje kuhinje, financiranje kutnog namještaja za sjedenje i određenog namještaja. Ponavlja da ulazna vrata u taj stan nisu bila sigurna i da je točno da su u dva navrata postavljeni lokoti, da ih postavljao tuženik ali da se ni sa njima nije osjećala sigurno i točno da je da ih je tužiteljica maknula. Lokoti da su inače bili postavljeni sa vanjske strane. Na upit suda navodi da u vrijeme kada je boravila u predmetnom stanu na drugom katu, odnosno kad se uselila, tužiteljica da nije dolazila u taj stan, što ona zna. Na upit suda da li je tužiteljica imala kakve stvari navodi da postoji neakva komoda koju su joj kupili roditelji ali svoje stvari da nije imala. Da je bilo nekih igračaka od djece a djeca da su dolazila u taj stan samo kad su se družila sa ocem. Na upit da li je tužiteljica imala ključ od tog stana navodi da ne zna, kao i da ju je ikad pitala da vrati taj ključ. Upravo iz svih ovih razloga koje je navela da je došla do odluke da se promijene vrata na ulazu u taj stan odnosno da se postave ulazna vrata sa sigurnom bravom i ključem, što da je i učinjeno 31.10.2025. Sjeća se da su tom prilikom majstoru pokušale zapriječiti prolaz tužiteljica i njezina majka, međutim vrata da su postavljena i da nije sporno da nije nikad predala ključ od tih vrata

tužiteljici, a isto tako da ju tužiteljica to nikad nije ni pitala. Inače da je njihova komunikacija bila loša i da se svodila na poruke. Predmetna nekretnina da je njeno vlasništvo u cijelosti i da ju je kupila vlastitim sredstvima, prije sklapanja braka tužiteljice i tuženika i da je sve darovala sinu. No zbog svih ovih događanja kada je u jednom trenutku gotovo on ostao bez krova na glavom da je odlučila sam da se noj vrati to vlasništvo, a pri tome da ne ulazi u pravo tužiteljice na financijska učešća u tu nekretninu. Na upit navodi da se u predmetni stan na drugom katu uselila negdje u 9. mjesecu nakon što je izrečena mjera zabrane drugotuženiku, od kad isti da nije mogao ući u predmetni stan i od tada da je bila u posjedu tog stana sve dok nije bila ukinuta mjera pa se sin vratio u taj stan. Isto tako želi napomenuti da je Marko dolazio u predmetni stan i dok je trajala mjera i to u vrijeme kad je tužiteljica radila i kad nije bila kod kuće. Dok je boravila u tom stanu na kojem je bio lokot, on da se nije zatvarao dok bi bila u stanu, već kad bi napuštala stan. Inače da se u zgradu može ući bez ključa ulaznih vrata zgrade, iako vrata znaju ostati otvorena. Ona u vrijeme dok je boravila u stanu da nije plaćala režijske troškove a za stan da je on plaćao komunalnu naknadu i da je to to jedini račun koji je izdvojen. Smatra da je i za ostalu potrošnje vode i struje njen sin davao novac na ruke tužiteljici. Kada joj se ukazuje na poruku na lista 45 spisa te da li je ona pisala tu poruku pojašnjava da u smislu njihovog dogovora nije bilo u redu da bi tužiteljica željela posjed gornjeg i donjeg stana, a to da se sve dešavalo u vrijeme dok je na snazi bila mjera opreza. Posebno joj nije jasno da bi tužiteljica, koja je prijavljivala drugotuženika za uznemiravanje i obiteljsko nasilje, sa istim imala suposjed gornjeg stana. U vrijeme dok je svjedokinja boravila u ovom stanu na drugom katu, a njen sin u njenom stanu, ona da je odlazila i u svoj stan gdje si je znala pripremati hranu iako da je znala funkcionirati u predmetnom stanu na način da bi u predmetni stan naručivala dostavom. Teško da joj je reći koliko često je dolazila u stan na gornjem katu prije izricanja mjere, ali da je dolazila.

7. Drugotuženik Marko Kljaić u svom iskazu navodi da je slušao iskaz svoje majke prvotuzene i da je u cijelosti suglasan s njezinom iskazom. Što se tiče iskaza tužiteljice da se može složiti sa kronološkim izlaganjem pa da je tako točno da je njihova bračna zajednica prestala u ožujku 2025. i oni da su tada postigli dogovor da ona ostane u donjem stanu sa djecom a on da je pristao koristiti gornji stan. Točno da je i da gornji stan nije bio potpuno uvjetan ali da ga je koristio koliko je mogao, tamo da je i spavao. Dakle da nije točno da je samo povremeno znao proći, moguće da nije spavao svaki dan u tom stanu ali to da nije bilo na način kako je iskazivala tužiteljica. Konačno sve stvari da su u tom stanu. Sve da je to funkcioniralo do ljeta, pred kraj školske godine 6. mjeseca 2025. kada da je ona doznala za njegovu partnericu i misli da tu dolazi sa njene strane do određenih postupaka, po njegovom mišljenju izazvanih nekim emocijama. Na upit suda da li je tužiteljica koristila stan na drugom katu od prestanka bračne zajednice navodi da nije, gore da nije imala nikakve stvari. Točno da je da je ostalo nešto igraćaka od djece i ako su te igračke koristili onda da su ih koristila samo djeca. Dakle koliko zna ona da nije dolazila u taj stan a na upit da li je imala mogućnost pristupa tom stanu navodi da ukoliko je imala ključ onda da je imala mogućnost. Što se tiče vrata navodi da se radi se o nekim jeftinijim vratima koje su kupljene u Pevecu i oni da imaju samo ključ te ako je tužiteljica otvarala nekim ključem ta vrata moguće da to nije bio ključ od tih vrata. On da nije primijetio da bi ona dolazila i koristila taj stan na katu. Na taj način da je sve funkcioniralo sve do izricanja mjere zabrane prilaska te obzirom je uložio žalbu, da je znao da će sve biti kratkog karaktera pa da su on i majka dogovorili da taj stan ne bude prazan pa da su se zamijenili, ali on da nije uzeo sve svoje stvari pa da su se tako snalazili. Točno da je da je njegova majka boravila negdje od 9. mjeseca do 11. mjeseca u tom stanu a

lokote da je postavio on radi opće sigurnosti, oni da su imali svrhu samo kad nitko nije u stanu. Konačno da je svrha bila i radi mogućih provala. Pojašnjava da vrata koja su bila na tom stanu da su imala ključ a brava da je bila takva da ih je zapravo bilo kakva vrsta ključa mogla otvoriti. Promjena kompletnih vrata sa bravom na predmetnom stanu da je bila zamisao majke, konačno ona da je je tamo boravila i financirala zato da je sve i odrađeno. Tužiteljici da nije ponudio ključ novih vrata i brave, a niti da joj ga je dao a niti da bi ih ona tražila. Nije vidio ni svrhu zašto bi ih niti imala kada ima gdje biti. Želi napomenuti da bi ulazna vrata od zgrade trebala biti zatvorena ali često da su otvorena i lako ih je otvoriti. Točno da je da u prizemlju zgrade živi susjeda Klaudija Polažanji i da ih je mogla vidati kada borave. Fotografije koje je tužiteljica priložila pretpostavlja da su sačinjene u vrijeme dok je ona boravila u gornjem stanu, međutim to da je moglo biti prije 3. mjeseca 2025. jer da su se tada definitivno dogovorili da se razdvajaju. Prije toga da su već postojale nesuglasice i da se razgovaralo o razvodu, sve da je vodilo prema tome. Dakle u to vrijeme da su on i ona koristili stan i gore i dolje, na neki način da su se razdvajali ali da nije bilo u potpunosti kao što je to bilo od 3. mjeseca 2025. Na upit da li je od 3. mjeseca 2025. tužiteljica ikada dolazila i koristila stan na gornjem katu navodi koliko on zna da nije, te isto tako da ne bi primijetio da bi dolazila u vrijeme kada njega nije bilo. Sa njim da nije sigurno dolazila. Na upit navodi da su u 3. mjesecu postigli dogovor isključivo o tome da će tužiteljica živjeti u stanu dolje, a on u gornjem stanu, dakle da nisu nešto drugo dogovarali što se tiče njihovih odnosa. Navodi da je točno da je stavio lokot i na garažu, a to iz razloga jer da su u garaži uglavnom njegove stvari. Lokot na garažu da je stavio u 8. mjesecu 2025. i uvijek da je taj isti lokot na garaži. Točno da je i da mu je tužiteljica slala dopis da makne lokot sa garaže. Bez njega da tužiteljica ne može ući u garažu od kad je stavio lokot a to da je od 8. mjeseca 2025. Misli da se majka tužiteljice doselila živjeti s tužiteljicom i pretpostavlja da je to zbog djece. Ranija vrata na predmetnom stanu da su, prije nego su zamijenjena, bila tamo sigurno godinu dana ali da nije siguran. Na upit zbog čega lokot na vrata na gornjem stanu da nije postavljen ranije, obzirom da su ta vrata bila godinu dana na stanu, tuženik navodi da je to iz razloga jer je on tada boravio u stanu a lokot da je postavljen kada je boravila u stanu. Konačno on da je i sam želio promijeniti vrata da si to nije mogao priuštiti financijski. Inače u tom stanu na drugom katu da su bile tri spavaće sobe i kupatilo, dnevni boravak da je bio prazan, te da je vrjednijih stvari bio televizor. Točno da je da se sa majkom zamijenio kad je imao zabranu prilaska ali da nije stalno boravio u njenom stanu, da je bio i kod partnerice i kod prijatelja.

8. Svjedok Manda Cvitić u svom iskazu navodi da je tužiteljica njena kćerka i da je sa drugotuženikom u bračnoj zajednici živjela negdje do 3. mjeseca prošle godine, da zna gdje su živjeli, u kojoj kući, jer da je dolazila kod njih kao što je dolazila i nakon toga. Kad su počeli živjeti u toj kući da su živjeli na prvom katu jer da su počeli uređivati prostor na drugom katu a kuća da nije bila za življenje dok se nije uredila. Oni da su na kraju gore napravili tri sobe iako su bili proveli i instalacije ali kako su odlučili da to budu sobe onda da su ih prekrili sa knaufom. Na upit suda gdje su živjeli do prestanka bračne zajednice, da li na gornjem ili donjem katu, navodi da su bili i gore i dolje a nakon prestanka njihove zajednice tužiteljica da je sa djecom nastavila živjeti na prvom katu ali da je za potrebe koristila i drugi kat pa da se tako sjeća da je znala otići uzeti nešto što joj treba. Sjeća se da joj je trebao nekakav gel za kosu negdje u 10. mjesecu, misli da je bio početka 10. mjeseca jer da se tada kćerka spremala na nekakvo natjecanje u Sloveniju i ona da je tada uredno otišla po to što joj je trebalo. Isto tako se sjeća da je za Halloween otišla u gornji stan po kostime za djecu jer da ih je držala u ormarima u gornjem stanu. Ona da je nakon 3. mjeseca prošle godine gotovo

svakodnevno dolazila kod kćerke jer joj je pomagala brinuti o djeci, da bi dolazila već ujutro jer bi mlađu kćer odvela u vrtić, dakle oko 8 sati a da je boravila nekad i čitav dan do 15 sati do kada je Tanja radila, međutim obzirom da svjedokinja ne vozi, a ako bih ostala duže onda da je znala ostati i prespavati obzirom da živi u Valbandonu. Na upit suda da li je viđala drugotuženika Marka navodi da je njega vidjela samo jednom svo to vrijeme i to ispred kuće. Tada da nije ništa pričala s njim niti bi ga bilo što pitala, ja da je tada išla u trgovinu a on da se vraćao iz garaže i dok se vratila njega da više nije bilo. Na daljnji upit da li je viđala prvotuženu navodi da niti nju nije viđala, jednom da je samo vidjela u 10. mjesecu kad su se mijenjala vrata. Niti tada da nije ništa s njom pričala, zna da se Tanja s njom nešto raspravljala ali ne zna oko čega. Sjeća se da joj je kćerka imala jaku upalu uha i da je Tanja išla sa njom kod doktora tako da se niti ona nije puno zadržavala. Na upit suda kako zna da su vrata promijenjena navodi da je vidjela jer se to vidi sa stepeništa. Na upit da opiše kakva su vrata bila u stanu na drugom katu navodi da su prije bila obična unutarnja vrata a ova nova vrata da su sada vrata koja se postavljaju kao na ulazna vrata. Na upit da li je tužiteljica dobila ključ od novih vrata navodi da nije. Na ukazivanje da je prvotužena navela kako je i živjela u stanu na drugom katu, navodi da to nije moguće odnosno nije moguće da je nikada ne bi vidjela, a da nije nikada primijetila niti da gori svjetlo, niti da ju sreća a niti da je vidjela njezin auto a znala da bi izlaziti kada bi odvozila djecu i išla po njih. I dalje tvrdi da ona kroz čitavo vrijeme nije viđala ni prvo ni drugotužene u toj kući, pa na upit da li to znači da je tužiteljica sama živjela u toj kući navodi da to znači. Ona da je u pravilu najviše boravila tijekom radnih dana u tjednu kada je Tanja radila ali i subotom kada je ona radila jer svaku drugu subotu da radi. Na upit navodi da u toj zgradi žive još susjedi, misli da se gospođa zove Klaudija a za njezinog supruga da ne zna kako se zove, njih da je znala viđati u predmetnom razdoblju od 3. mjeseca prošle godine. Osim što je znala pozdraviti gđu Klaudiju neke druge razgovore da nisu vodili. Na daljnji upit navodi kada je boravila s djecom u tom razdoblju da je boravila na prvom katu. Ona osobno u to vrijeme da nije odlazila na drugi kat ali prije kada su bili radovi da je znala odlaziti i pomagati. Na upit da li na drugom katu ima grijanja navodi da ima. Kao što je rekla, dok su tužiteljica i drugotuženik živjeli zajedno da su bile postavljene instalacije za kuhinju ali ne i kuhinja, dakle to da je bilo u razdoblju do 3. mjeseca prošle godine. Na upit da li je kasnije postavljena kuhinja navodi da on gore nije bila i nije vidjela ali Tanja da joj je rekla. Na upit navodi da je valjda kuhinju postavio Marko. Na upit suda da li je vidjela kada se kuhinja postavljala navodi da nije vidjela. Ona samo da je vidjela kada su u 10. mjesecu neki radnici nosili kauč na drugi kat, ne zna tko je angažirao te ljude, a na upit suda da li je to angažirala Tanja navodi da nije Tanja. Nakon 3. mjeseca prošle godine ona da sa Markom i njegovom mamom nije komunicirala preko poruka, te da nisu imali nikakvu komunikaciju. Završno navodi da na drugom katu postoji i kupaonica.

9. Svjedok Suzana Tubić u svom iskazu navodi da tužiteljicu poznaje čitav niz godina, još od vremena prije nego je stupila u brak sa ovdje drugotuženikom, zapravo da ih poznaje oboje jer je dolazila kod njih dok su bili u bračnoj zajednici i zna gdje su živjeli. To da je kuća na dvije etaže i koristili su i donji kat i gornji s time da su gore uglavnom bile sobe, kupatilo i balkon. Zna da su se oni razišli, ne zna točno do kada je trajala njihova bračna zajednica ali negdje do proljeća prošle godine, moguće do 3 mjeseca. Ona da se i dalje nastavila družiti se sa tužiteljicom i dolazila kod nje, i to često a pod time misli jednom tjedno a ako je trebalo nešto onda i češće. Tužiteljica da je sa djecom u pravilu živjela na donjem katu ali je za sve što joj je trebalo koristila i drugi kat jer su gore bile igračke za djecu pa da su tako znale piti kavu na balkonu koji da je na drugom katu jer da su tamo mogle zapaliti i cigaretu. Na upit suda gdje je

nastavio živjeti Marko navodi da to ne zna, ona da ga nije viđala u toj kući kao što nije viđala niti njegovu majku. Nju zapravo nakon tog proljeća prošle godine nikad da nije vidjela tamo. Na upit suda da li joj je Tanja pričala gdje Marko živi navodi da ni one tada nisu znale ali da su pretpostavljale da je kod nove partnerice, ali točno da nisu znale gdje živi. Na gornjem katu da su bile postavljene instalacije za kuhinju ali dok je odlazila gore kuhinja da nije bila postavljena. Zadnje što se sjeća je da je Marko baš u kuhinji na prvom katu spremio nešto za jelo i donio djeci gore. Bilo je to negdje krajem 3. ili početkom 4. mjeseca prošle godine. Na upit suda da li su tada još uvijek živjeli zajedno tužiteljica i tuženik navodi da ne može toliko ulaziti u njihovu privatnost, a na papiru da nisu sigurno bili razvedeni. Vrata ulazna da su na gornjem stanu bila obična, sobna vrata, tako da je to još bilo na jesen, početkom školske godine onda da je bio postavljen nekakav lokot i to u dva navrata a potom da su vrata promijenjena tako da su sada nova vrata. Ne zna tko je točno naručio promjenu vrata ali zna da Tanja sigurno nije. I prije nego su vrata promijenjena ključ da su imali i Marko i Tanja. Na upit tko je stavio lokot na vrata navodi da samo može pretpostaviti da su to napravili ili Margareta ili Marko. Ona inače Marka nakon ovog događaja kada je rekla da je spremao hranu za djecu i donio im da pojedu na gornji kat više da nije viđala u toj kući, zna da je bilo nekakva intervencije policije krajem ljeta i da je on imao nekakvu zabranu prilaska. Ne zna ništa detaljnije o tome. Na upit suda da li joj je tužiteljica pričala da prvotuzena dolazi u tu kuću navodi da se samo sjeća jednog telefonskog razgovora, a to je bilo negdje krajem 10. mjeseca prošle godine. Tada da je razgovarala sa tužiteljicom i da je čula nekakvu buku nakon čega da je Tanja prekinula poziv. Mislila je da je opet nekakav problem sa Markom ili nešto oko djece pa kada ju je nakon toga ponovno nazvala da joj je Tanja ispričala da joj je tada Margareta upala na gornji stan i da joj ne da ući. Ona da pretpostavlja da je tada Tanja krenula nešto uzeti ili odnijeti na drugi kat i tu da je nastao problem sa prvotuzenom i onda da je ona prekinula razgovor. Na upit navodi da se ne sjeća kada je zadnji put sa Tanjom pila kavu na balkonu na drugom katu, da li je to bilo moguće krajem 4. mjeseca kad je zadnji put vidjela Marka, a i da je krenulo i ljeto pa misli da od tada nije više pila kavu. Kada je rekla da se često viđala sa Tanjom jednom tjednom pod time da misli je dolazila kod Tanje a i Tanja kod nje, no to da ne mijenja činjenicu da je često dolazila kod Tanje. Kad je s Tanjom bila na drugom katu navodi da je kod nje bila i sa njom se družila i na donjem i na gornjem katu, ovisno o tome gdje je ona u tom trenutku bila s djecom. Djeca da su na gornjem katu imala spavaću sobu, radni stol sa igračkama. Inače da su djeca sa Tanjom spavala na donjem katu od kad su ostala sa njom. Na upit navodi da ne zna da li je i koje stvari tužiteljica imala na gornjem katu, da je imala neke biljke na balkonu, misli da je jedna od tih biljka smokva i još nešto što ne zna po imenu biljke, i zna da je sušila robu na balkonu. Na upit da li joj je tužiteljica pričala da li je sa drugotuzenikom postignut dogovor vezano za viđanje djece navodi da je obzirom na njihovu situaciju bilo sve teško i da je bilo više pokušaja dogovora. Djeca da su uglavnom bila sa Tanjom ali Marko da je viđao djecu, ono što zna da je znao doći i biti sa djecom na tom drugom kat. Da li je tamo spavao to da ne zna, ona da ga nije viđala, a to da zna iz priča sa Tanjom.

10. Dana 27. ožujka 2026. proveden je uviđaj na licu mjesta gdje su stranke bile suglasne da sud uz prisustvo obje stranke razgleda predmetnu nekretninu i kojom prilikom je tužiteljica otključava ulazna vrata u zgradu. Stranke su suglasno navele da ključ od tih vrata imaju oboje kao i susjeda koja živi u prizemlju i čije saslušanje je određeno na održanom uviđaju. Ulaskom u zgradu je utvrđeno da vode stepenice do visokog prizemlja gdje su vrata od ulaznog stana Klaudije Považanj pa se dalje stepenicama penje na prvi kat na kojem su lijevo, kada se popne na podest nalaze

ulazna vrata stana u kojem trenutno boravi tužiteljica sa djecom. Nadalje se penjalo stepenicama na drugi kat te se izlaskom na zadnje stepenice ušlo kroz vrata, koja su na dan uviđaja bila pvc bijela vrata za ulaz u stan. Drugotuženik je otključao vrata stana na drugom katu za koji tvrdi da on boravi u istom. Ušlo se sa dopuštenjem drugotuženika u stan na drugom katu gdje je sastavljen zapisnik i utvrđeno je da se iz predvorja stana lijevo ulazi u kuhinju sa blagovaonom, desno da je uređen dnevni boravak iz kojeg se može ući u kupatilo koje je isto prema ocjeni suda uređeno i funkcionalno. Iz predvorja stana ušlo se dalje u dvije sobe, jednu sobu u kojoj je krevet za dvije osobe i drugu sobu koja je uređena kao dječja soba. Sud je utvrdio prema slobodnoj ocjeni, da je čitav stan na drugom katu u trenutku uviđaja uređen i uvjetan – funkcionalan za življenje. Tužiteljica je napomenula sudu da su prije, negdje krajem ljeta prošle godine, obje sobe bile uređene kao dječje dok je prostor gdje se stajalo u vrijeme uviđaja, a gdje je postavljena kuhinja sa stolom za ručanje bila spavaća soba. Nadalje je tužiteljica pokazala u prostoru kuhinje gdje su bili ormari dok je bila spavaća soba, te navela da je drugotuženik taj zid gdje su bili ormari srušio a na dijelu gdje su sada postavljeni kuhinjski elementi da nije bilo ništa, u tom dijelu da se protezao bračni krevet. Drugotuženik je pokazao određeni namještaj koji je bio u stanu na gornjem katu i koji je odnio u dogovoru sa tužiteljicom. Nakon toga se utvrdilo da je u stan na drugom katu pristupila i pozvana svjedokinja za koje su obje stranke postigle suglasnost da se ista sasluša. Nakon toga je razgledan dvorišni dio i to tzv. ljetna kuhinja pa je utvrđeno da se radi o natkrivenom sa dvije strane ozidanom dijelu u koji se slobodno može ući. U kuhinje se nalazio na sredini rastegnuti stol sa plastičnim stolicama, sudoper sa kuhinjskim elementom, električni uređaj, ozidani kamin – ognjište, frižider, komoda na kojoj se nalazi tv plazma u funkciji. Zaključno je na uviđaju utvrđeno da se iz dvorišnog prostora vidi dvorišni prostor susjede, svjedokinje Klaudije Považani.

11. Svjedok Klaudija Považanj nakon što joj je ukazano na koje okolnosti bi trebala svjedočiti navodi da je tek krajem 9. mjeseca, svakako u 9. mjesecu kada su se brale masline, saznala da tužiteljica i drugotuženik više ne žive zajedno i to prilikom telefonskog poziva kada ju je tužiteljica nazvala i pitala nešto vezano za etažni elaborat zašto da nije prošao, tom prilikom da joj je rekla za nju i drugotuženika. Dakle ona da prije toga nije niti znala da oni zajedno ne žive. Nije posebno obraćala pažnju kada je i tko o njih u zgradi i kada i koliko od njih boravi. Na upit suda može reći da ih je viđala oboje ali ne zna koga i u kojem periodu. Pod time da misli da ih je viđala u zgradi. Sjeća se, negdje u 9. mjesecu prošle godine, da se telefonski obratila Marku jer je vidjela zmiju vani na ogradi pa da ga je htjela upozoriti zbog zmije. Ne zna gdje je bio Marko, te da su komunicirali sa porukom. Zapravo daje bio na putu jer joj je to napisao u poruci. Gđu Margaretu da je isto vidjela da dolazi u zgradu, i to negdje krajem 9. ili početkom 10. mjeseca. Na upit suda da li je stekla dojam da prvotužena živi u ovoj zgradi navodi da ju je samo u tom periodu češće viđala. Upravo u tom periodu, 9. ili 10. mjesecu da je znala primijetiti da je upaljeno bilo svjetlo na gornjem katu. Pretpostavlja da je tada prvotužena tamo boravila, zbog informacija koje je dobila, a to da je zabrana prilaska koju je Marko imao prema tužiteljici. U svakom slučaju kada je vidjela tužiteljicu i drugotuženika da ne zna tko je i u kojem stanu boravio. Inače sa strankama da nije u tako susjedskim odnosima da se posjećuju u kući. Sada da je prvi put u ovom stanu gdje daje iskaz a u stanu na prvom katu da nije nikada bila. Na upit navodi da joj je poznato da u dvorištu postoji ljetna kuhinja ali ne da ne zna čija je. Navodi da je viđala i Tanju i Marka. Kada joj se ukazuje bitan period u prošloj godini, na proljeće ili ljeto, navodi da ih je rano ujutro, oko 6,30 sati, kada ide u šetnju sa psom, znala viđati. Isto tako i Marka u toj kuhinji jer misli da tamo imaju neku televiziju. Tamo da ga je baš vidjela. Na daljnji upit da li je viđala da se unosi nekakav namještaj

navodi da je to moguće jer ju je gđa Margareta bila pitala da li može kombi stati na dijelu koji nije njihov. Što se tiče vremena kad je to bilo da joj je teško odrediti kada je to bilo ali moguće u razdoblju kada je rekla da ju je češće viđala. Navodi da je viđala i kutije pa pretpostavlja da je to od namještaja. Ne može se sjetiti u kojem točno razdoblju prošle godine je viđala te kutije. U razdoblju od proljeća do ljeta prošle godine da je viđala Marka i to kao što je rekla u ljetnoj kuhinji. Na upit navodi da sa gđom Margaretom nije razgovarala o tome zbog čega je dolazila, kad ju je vidjela, samo da je spomenula kuhinju koju nisu imali. Isto tako da joj je spomenula i to da Tanja i Marko nisu više zajedno. Ne može odrediti koliko bi se Margareta zadržavala u zgradi kada bi ju vidjela. A i kad je rekla da je vidjela svjetlo na drugom katu ona da to rijetko vidi jer parkira auto u dvorištu dok da na cesti rijetko parkira. Na daljnji upit navodi i kada je viđala gđu Margaretu da ju je viđala u ulazu zgrade. Povremeno da je viđala i majku od Tanje kada bi dolazila ili odlazila sa djevojčicama. U zgradu da se ne može na vrata ući bez ključa ili ako netko spusti mehanizam da se može ući bez ključa. Inače da se vrata automatski kod zatvaranja zaključavaju. Svoj iskaz je završila navevši da od kada živi u zgradi da nije bilo problema da bi netko treći ulazio u zgradu.

12. Između parničnih stranka nije sporno da su tužiteljica i drugotuženik do prestanka njihove bračne zajednice u ožujku 2025. zajedno sa dvoje maloljetne djece živjeli u nekretnini-kući označenoj kao k.č. 5016/10 k.o. Pula koja se nalazi u Marianovijevoj ulici 6 u Puli. Nije sporno da zemljišnoknjižno navedena nekretnina ima dva posebna dijela i to stan u prizemlju stan „A“ i stan „B“ sve kako je vidljivo i iz izvatka iz zemljišnih knjiga (list 6 do 8). Nadalje nije sporno a što je utvrđeno na uviđaju, da na istoj nekretnini postoji stan u prizemlju i stan na katu koji su kako je već rečeno etažirani, te isto tako stan na drugom katu koji nije upisan kao poseban dio u zemljišne knjige no u naravi postoji. Nije sporno ni da su parnične stranke do prestanka bračne zajednice za stanovanje koristili i stan na prvom i drugom katu. Nije sporno ni da je nakon prestanka bračne zajednice tužiteljica bila i sad je u posjedu stana na prvom katu. Konačno nije sporno ni da su tuženici 30.10.2025. zamijenili ulazna vrata stana na drugom katu pa je tužiteljica tužbu zbog smetanja posjed i to za posjed stana na 2. katu podnijela 17.11.2025.

13. Sporno je da li je tužiteljica nakon prestanka bračne zajednice bila u posjedu stana na drugom katu, te da li povezano sa tim uživa posjedovnu pravnu zaštitu.

14. Sukladno odredbi čl. 21. st. 1. i 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (dalje: ZVDSP) koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda, a pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastaloga smetanja. Nadalje prema čl. 22. st. 1. i 2. ZVDSP-a posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štiti putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnoga stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće, a sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu. Odredbom čl. 19.st.1.ZVDSP-a propisano je da posjed traje dok traje posjednikova faktična vlast glede stvari, ali on ne prestaje, niti se prekida, ako je smetnja ili propuštanje izvršavanja posjednikove vlasti bilo po svojoj naravi samo privremeno.

14.1. Nadalje, sukladno čl. 24. st. 1. ZVDSP-a svaki suposjednik je ovlašten štititi suposjed putem suda od samovlasnog smetanja treće osobe a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjeg suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti. Nadalje člankom 441. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a) propisano je ograničenje raspravljanja u posjedovnoj parnici isključivo na dokazivanje činjenice posljednjem mirnog posjeda i nastalog smetanja.

15. Dakle odlučna činjenica u ovoj pravnoj stvari je da li je tužiteljica bila posljednji mirni posjednik stana na drugom katu i da li joj je povezano sa tim taj posjed oduzet ili smetan. Sagledavajući iskaze saslušanih stranaka zainteresiranih za ishod ovog postupka ocjena je ovog suda da je tužiteljica bila u suposjedu predmetnog stana na drugom katu sa tuženicama, dakle ne u isključivom posjedu istog. Navedeno proizlazi iz činjenice da je tužiteljica imala do čina smetanja posjeda promjenom ulaznih vrata na istom stanu ključ od toga stana, a u tom smjeru su tužiteljica kao i drugo tuženik iskazivali da su oboje imali ključeve stana na drugom katu za vrijeme trajanja bračne zajednice do ožujka 2025. Nadalje tužiteljica je iskazivala da je i kasnije imala ključ od tog stana, a konačno iz niti jednog dokaza ne proizlazi niti to tuženici tvrde da ga je tužiteljica ikome vratila. Konačno je i drugotuženik u svom iskazu naveo da je moguće da je tužiteljica imala ključeve od tog drugog stana i da se radilo o jeftinim vratima (postojećim), prije promjene novim vratima, sa običnim ključem kojim su se mogla otvoriti. Pri tome se opet napominje a što je i drugotuženik potvrdio da su za vrijeme trajanja bračne zajednice oboje imali ključeve tog stana. Isto potvrđuje i prvotužena u svom iskazu kada navodi da se radilo o tipskom ključu koji otvara takvu vrstu vrata u stanu ili kući a o kakvim se vratima radilo govore i fotografije sa lista 46 i 47 spisa. Da je tužiteljica bila u suposjedu istog stana nedvojbeno govori i činjenica da je prije konačnog onemogućavanja ulaska u predmetni stan postavljanjem novih vrata ista u dva navrata skinula lokot bočno stavljen na okvir vrata (dakle nije mijenjana brava) te je tako skidanjem lokota vratila suposjed predmetnog stana, a te lokote je u oba navrata postavio drugotuženik kako je sam iskazivao. Da je tužiteljica skinula postavljene lokote u dva navrata iskazuje i prvotužena kada u svom iskazu vezano za lokot jasno navodi da je točno da ih je tužiteljica maknula. Uz to nesporna je činjenica koju navode sve parnične stranke da su se u stanu na drugom katu nalazile i dječje igračke, a djeca su živjela sa majkom pa je i životno logično da su se djeci kada su zatražile takve igračke iste i dale a za što je potrebno fizički ući u stan na drugom katu i donijeti iste ili odvesti djecu gore (u stan na drugom katu) da se igraju. Nadalje bitno je istaći i činjenicu da je tužiteljica kontinuirano i bez prekida boravila u toj nekretnini, dok je drugo tuženik kako i sam navodi znao prespavati i kod prijatelja, majke ili drugdje, a konačno istome je bila izrečena i zabrana približavanja i uspostavljanje kontakata sa tužiteljicom i to na udaljenosti od 100 metara kako je vidljivo iz rješenja Općinskog suda u Puli-Pola od 19. rujna 2025. (list 11 i 12) i koja je po navodima prvo tužene trajala do 11. mjeseca 2025, tako da isti fizički nije u to vrijeme boravio niti u stanu na prvom ni u stanu na drugom katu, a konačno i sam drugo tuženik navodi da je od 9. do 11. mjeseca u stanu na drugom katu boravila prvo tužena. Iako je drugo tuženik naveo da je on na rješenje o određenoj zabrani približavanja na ne manje od 100 metara i uspostavljanju kontakata (list 11) uložio žalbu i da je ista brzo ukinuta, tuženik ipak u razdoblju od 9. do 11. mjeseca 2025 nije imao mogućnost pristupa stanu na drugom katu što konačno proizlazi i iz odgovora na tužbu tuženika gdje isti navode da je ta privremena mjera ukinuta odlukom Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u 11. mjesecu 2025.

16. Konačno da je tužiteljica sve do zamijene novih vrata bila u suposjedu stana na drugom katu govori i neopovrgnuta od strane prvotužene komunikacija porukama između tužiteljice i prvotužene (list 45) od 28.10.2025. gdje tužiteljica traži od prvotužene da skine lokot sa vrata i gdje joj prvotužena odgovara riječima: "...Misliš da je pošteno da ti možeš u gornji stan, a on nema pristup u donji stan. Ovako se možete prepucavati do besvijesti. Ja sam ponovo stavila lokot i opet ću ih staviti ako ga maknete." Dakle i time prvotužena čini nespornim da je tužiteljica nakon njenog postavljanja lokota (koji je nedvojbeno bio na okviru vrata 28.10.2026.) navela da je ponovo stavila lokot, dakle da je prije toga tužiteljica skinula isti i bila u suposjedu predmetnog stana. Sagladavajući vremenski kontinuitet što se tiče posjedovanja, činjenica stavljanja lokota, potom ukljanjanja istog od strane tužiteljice, vremenskog razdoblja i nemogućnosti drugo tuženika da uopće zbog izrečena zabrane boravi u predmetnom stanu od 9. do 11. mjeseca 2025. jasno proizlazi da je tužiteljica do momenta postavljenih novih vrata bila u suposjedu predmetnog stana i koji posjed je prethodno korištenjem instituta dopuštene samopomoći uvijek vraćala. Ocjena je suda pri tome da je ista bila u suposjedu, a ne isključivom posjedu stana s obzirom da je nesporno po ocjeni ovog stana prvo tužena (u dogovoru sa drugo tuženikom) stavila lokot na navedeni stan, da je određeno vrijeme i boravila u tom stanu neovisno o tome da li je cjelodnevno ili povremeno boravila u istom. Dakle nesporno je ista također bila u posjedu predmetnog stana u koje je vrijeme kako tvrdi njen sin drugo tuženik boravio u njezinu stanu na drugoj lokaciji što znači da su u tom razdoblju do 31.10.2025. evidentno posjed navedenog stana na drugom katu vršili sve parnične stranke s time da je drugo tuženik taj posjed vršio posredno preko prvo tužene za vrijeme objektivne spriječenosti da boravi u istom.

17. Nadalje da je tužiteljica bila u suposjedu stana na drugom katu proizlazi po ocjeni ovog suda i iz iskaza Mande Cvitić (majke tužiteljice) koja je iskazivala da je svakodnevno dolazila kod tužiteljice, da je čuvala djecu kada je ova radila, da se sjeća da je tužiteljica jednom prilikom otišla po gel za kosu u 10. mjesecu 2025. u taj stan, a i sam drugo tuženik je naveo da je majka tužiteljice došla kako on kaže živjeti kod tužiteljice, tako da ista zasigurno ima saznanja o korištenju predmetnog stana u navedenom razdoblju. Isto tako sud prihvaća vjerodostojnim i iskaz svjedokinje Suzane Tubić (list 71 i 72) i to u dijelu u kojem ista navodi da je tužiteljica koristila i stan na drugom katu gdje su bile igračke sa djecom, a isto tako da su znale i zapaliti cigaretu na tom katu ona i tužiteljica. Navedeno se prema iskazu svjedokinje dešavalo u 4. mjesecu 2025., (što nije kritično vrijeme), no i to opet govori protivno tvrdnji tuženika prema kojima tužiteljica nije imala posjed predmetnog stana nakon prestanka bračne zajednice a što je ožujak 2025. Imenovana svjedokinja je također potvrdila o kojoj se vrsti tipskih kućnih vrata radilo prije postavljanja novih, kao i da je na njima postavljan lokot u dva navrata a podudaran je i iskaz svjedokinje Tubić sa iskazom tužiteljice da je na drugom katu tužiteljica imala biljku smokve. Što se tiče iskaza svjedokinje Klaudije Považanj (list 81 i 82) u bitnome ista nema konkretna saznanja o pitanju posjeda osim što navodi da je prvo tuženu znala viđati u 9. ili 10. mjesecu u predmetnom stanu i da je bilo svjetlo (to da pretpostavlja), pa se i iz tog djela zaključuje da je prvo tužena imala suposjed predmetnog stana.

18. Temeljem svega navedenog utvrđeno je da su parnične stranke bile u posljednjem mirnom suposjedu predmetnog stana na drugom katu do 31.10.2025 kada su tuženici postavili nova vrata i čime su onemogućili tužiteljicu da postojećim ključem pristupa u isti stan. Da je tužiteljica bila u suposjedu predmetnog stana jasno proizlazi

iz njenog iskaza, iskaza oboje tuženika koji ostavljaju mogućnost da je ista imala ključeve tih tipskih vrata, činjenice da je te ključeve tužiteljica imala i za vrijeme trajanja bračne zajednice i kasnije jer nema dokaza da ih je ikome vraćala. Isto proizlazi nadalje iz činjenice da je na ta postojeća vrata za koje je tužiteljica imala ključ dva puta stavljen lokot na okvire istih i koje je tužiteljica skinula kako bi mogla ući u stan. To kako je već navedeno potvrđuje i iskaz prvo tužene koja je od 09. do 10. mjeseca 2025. bila u posjedu predmetnog stana i koja je navela da je tužiteljica skidala lokot, pa da ga je ona ponovo stavila. Nova vrata na predmetnom stanu su nesporno postavljena po nalogu prvo tužene uz znanje i suglasnost drugo tuženika tako da se ima smatrati da su čin smetanja suposjeda tužiteljice na stanu na drugom katu počinila oba tuženika pa je u smislu odredbe čl. 24. st. 1. ZVDS-a valjalo tužiteljici pružiti posjedovnu zaštitu obzirom su tuženici postavljanjem novih vrata na ulaz stana na drugom katu i nedavanjem ključa od tih vrata tužiteljici istu u potpuno isključili od dotadašnjeg suposjeda, slijedom čega je valjalo odlučiti kao u točki I izreke. Konačno, a što među strankama nije sporno tužiteljica je na vrijeme ustala ovom tužbom s obzirom da je od dana postavljanja novih ulaznih vrata na stan na drugom katu (31.10.2025). tužba podnesena 17.11.2025. sve sukladno članku 21. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

19. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci rješenja.

20. Tužiteljica je podnijela i prijedlog radi donošenja privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine na način da traži od suda da tuženicima naloži predaju jednog primjerka ključeva stana na drugom katu - potkrovlju sagrađenog na nekretnini k.č.br. 5016/10 k.o. Pula na adresi Pula, Marianijeva 6.

21. Odredbom čl. 346. Ovršnog zakona propisano je da se privremena mjera može predložiti radi osiguranja nenovčane tražbine ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim ako učini vjerojatnim i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Odredba čl. 344. st. 2. i 2. ovog Zakona primjenjuje se i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčane tražbine što znači da predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

22. Prije svega tužiteljica je učinila vjerojatnim postojanje svoje tražbine obzirom je tužbeni zahtjev prihvaćen te je utvrđeno da su tuženici smetali tužiteljicu u suposjedu stana na drugom katu u zgradi u Puli, Marianijeva 6. Osim toga stajalište je suda da predajom tužiteljici jednog primjerka ključeva novih vrata predmetnog stana tuženicima neće nastati nikakva šteta budući da tužiteljica ionako sa djecom boravi u stanu na prvom katu dok će posjedovanjem ključeva samo biti u mogućnosti doći do određenih stvari koje se još uvijek nalaze u stanu na drugom katu, posebice dječjih stvari – igračaka. Parnične stranke će svoje međusobne imovinske odnose konačno rješavati u drugim postupcima gdje će se utvrđivati bračna tečevina tužiteljice i drugo tuženika te ujedno i uređenje imovinskopravnih odnosa vezano za predmetnu nekretninu a o čemu sud u postupku radi smetanja posjeda nije ovlašten raspravljati, no do okončanja takvih postupaka između stranaka ili postizanja dogovora glede uređenja imovinskih odnosa stajalište je suda da stranke posebno tužiteljica i drugo tuženik moraju iznaći način mirnog suživota sa prvenstvenom brigom i vođenjem računa o potrebama

zajedničke mlt. djece. Tuženicama je zapriječeno novčanom kaznom ukoliko ne postupe po izdanoj privremenoj mjeri pa ako se tuženici ne pokore nalogu suda bit će izrečena zapriječena kazna i u slučaju potrebe zaprijetit će se još novim kaznama te će se izricati dok ne postupe po nalogu suda primjenom odredbe čl. 16. st. 1. i 3. Ovršnog zakona.

23. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, pa je tužiteljici priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u visini jednokratne nagrade i to 250 bodova (Tbr.7/2 st. 1) za 4 radnje (sastav tužbe, za zastupanje na ročištu 20.01.2026., 27.01.2026. i 10.03.2026.) što uvećano za PDV iznosi 625,00 eur. Nadalje je tužiteljici priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,54 eur i na rješenje u iznosu od 26,54 eur pa je tužiteljici na ime parničnog troška ukupno priznat iznos od 678,08 eur.

U Puli, 27. svibnja 2026. godine

S u d a c
Daniela Subotić Biondić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u roku od petnaest (15) dana protiv st. I, VI i VII izreke te u roku od 8 (osam) dana protiv st. II, III, IV i V izreke, od dana ročišta za objavu rješenja za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa rješenja za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1.tužiteljici po pun.

2.prvo i drugotuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30888-a012d**

Kontrolni broj: **07a2a-ab532-650b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Općinski sud u Puli - Pola potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.